

Камол РАҲМОН

*Ушбу китоб Ватанимиз
мустақилигининг 15 йиллигига
багишланади.*

САЖДАГОҲИМ...

Шеърлар

Тошкент — 2006

84(54)6-5 Узб. 242 б. аса

«Хуқуқ ва бурч» журнали
кутубхонаси

Чезрэ

Муҳаррир Ш.ҲАМРОЕВ

Азиз китобхони!

Иқтидорли шоир Камол Раҳмон (Абдукамол Раҳмонаев)нинг ушбу рисоласида Она Ватан, Истиқлол каби ҳаммамиз учун муқаддас саналган түйгулар ўзига хос оҳангда тарафнум этилган.

Ўйлаймизки, шоирнинг кўяглини жуштирган түйгулар Сизни ҳам бефарқ қолдирмайди.

10³²⁴²
0

- © Камол РАҲМОН.
© «Хуқуқ ва бурч» ижтимоий-хуқуқий журнали кутубхонаси. 2006 йил.

2006

Alisher Navciy
nomidagi
O'zbekiston Mif

A1092

АССАЛОМ, ХАЛҚИМ!

Ассалом-алайкум, эй, улур халқим,
Салом она Ватан, ота маконим!
Оллоҳ “ол, ўзбек”, деб берган бўстоним,
Ассалом, улур юрт – Ўзбекистоним!

Ўзбек, тоҷик, туркман, қозоқ ва кирғиз,
Бир халқмиш онадан туғишган эгиз.
Шу азиз ватанда барчамиш аэиз,
Ассалом, улур юрт – Ўзбекистоним!

Теграсида қуёш кулиб турган халқ,
Саркардалар, шоҳлар, жаҳон кўрган халқ.
Халқаро дўстликка кўприк қурган халқ,
Ассалом улур юрт – Ўзбекистоним!

Илму-маърифатда доврунинг бисёр,
Ўзбекман, дейишлиқ гуур-ифтихор.
Эй юртим, жон халқум, сенда фахрим бор,
Ассалом, улур юрт – Ўзбекистоним!

Ўзбетим, қаддинг тик, обрўйинг баланд,
Эзгулик машъяланг порлок беадад.
Маърифат чирогинг ўчмагай абад,
Ассалом, улур юрт – Ўзбекистоним!

Ассалом-алайкум, эй, улур халқим,
Салом она Ватан, ота маконим!
Оллоҳ “ол, ўзбек”, деб берган бўстоним,
Ассалом, улур юрт – Ўзбекистоним!

ИСТИҚДОЛ ТОНГИ

1991 йыл 1 сентябрь —
Мустақиллик күннега бағыншланади.

Биринчи сентябрь — зұтса саңдарда
Тонг, дадил үйрениб, киңригін қоқди.
Юлдузлар осмонни ташлаб қайтарда
Төялар орасидан оламга бокди.

Оддий тонг эмас бу, жүрріят тонги!
Озодлик, әркінлік, истиқдол тонги!
Ұзбекнинг ғуури, орыят тонги!
Буюклик, улувлік, истиқбол тонги!

Янги тонг ёришди, ёришди олам,
Күвончлар шодликдан сиғмасди танга.
Севинч ёшин артиб, айтарди отам:
Мустақиллик күтлүр — күтлүр Ватанға!

Юртбошым күрсаттан мәрдлік, жасорат,
Тарих үзәннега янги йўл солди.
Ұзбек осмонини қучди саодат,
Мустабид тузумлар орқада қолди.

Шодликлар шодликка уланди, чунон,
Истиқдол — ёрур тонг, порлоқ келажак.
Мустақиллик неъмат, сўзимга ионн.
Озод-обод юртда иқбол кулажак.

Ўзбегим, муборак хуррият тонгинг!
Озодлик, аркинлик, истиқдол тонгинг!
Фурур-ифтихоринг, орият тонгинг!
Буюклик, улуғлик, истиқбол тонгинг!

Ўзбегим, муборак истиқдол тонгинг!...

ВАТАНИМ, СЕН ОЗОД ЎЗБЕКИСТОНСАН!

Касида

Узбексан, тупроғи жаннати диёр,
Дунёга танилган фараандинг бисёр.
Хўжа Аҳмад, Ат Термизий, Ал-Бухор.
Нақшбандий каби бехад пиrim бор,
Довруғинг бир олам, танамга жонсан,
Ватаним, сен озод Ўзбекистонсан!

Ибн Сино тиббий қонун бахш этди,
Беруний Амриқо юртин кашф этди.
Улугбек нигоҳи самога етди.
Навоий қалами дунёни чертди.
Довруғинг бир олам, танамга жонсан,
Ватаним, сен озод Ўзбекистонсан!

Темурбек очунга бўлганда сардор,
Самарқанд жаҳонга бўлди хукмдор.
Ҳиндистонда ўғлинг Мирзо Бобур бор.
Сурдда Спитамен, Тўмарис хушёр,
Довруғинг бир олам, танамга жонсан,
Ватаним, сен озод Ўзбекистонсан!

Хоразмда худо суйған Пахлавон²,
Іирлар учун бешик бўлди Гиждувон.
Самарқандда Ҳиэр, Довуд, Сулаймон,
“Хидоя”чи туғиб берди Марғилон.
Довруғинг бир олам, танамга жонсан,
Ватаним, сен озод Ўзбекистонсан!

Илму маърифатта ўчоқ Бухоро,
Заковат машъалин тутди эл аро.
Сенга орзу-ҳавас қилса ҳам зеро,
Пойингта етмади босқинчи Доро.
Довруинг бир олам, танамга жонсан,
Ватаним, сен озод Ўзбекистонсан!

Амудан сув ичган Коракалпоқсан,
Ўзбексан, бағри кенг, юраги оқсан.
Ғанимга тик бокҷан қўрқумас Широқсан,
Дунёни ёриттан ўчмас чироқсан.
Довруинг бир олам, танамга жонсан,
Ватаним, сен озод Ўзбекистонсан!

Тонгларинг ёрудир камолот сенда,
Хукукий давлатсан, адолат сенда,
Алюмишдан мерос шижоат сенда,
Болажон ҳалқинг бор, шафоат сенда,
Довруинг бир олам, танамга жонсан,
Ватаним, сен озод Ўзбекистонсан!

Ҳурликка бошлаган йўлингни ўпай,
Саҳроларинг ила чўлингни ўпай,
Тошни ёриб чиқкан гулингни ўпай,
Мехнатдан терлаган қулингни ўпай,
Довруинг бир олам, танамга жонсан,
Ватаним, сен озод Ўзбекистонсан!

Чор тарафинг чаман, шигил мева, бор,
Кучингта куч берар қуёш минган тонг,
Илоҳим, асрасин минг битта паноҳ,
Сени қуллаганни қўлласин Оллоҳ,
Довруинг бир олам, танамга жонсан,
Ватаним, сен озод Ўзбекистонсан!

ГУЛЛАДИ

Неча йил нур истадим,
пиликларим гуллади,
Неча йил гул истадим,
фалакларим гуллади.

Турфа гуллар шохида
чарх айлади булбулар,
Ерилтошлар ёрилди,
юракларим гуллади.

Истиқдол жамолингни
кўролмай ўтганларнинг,
Руҳларида жаннатий
чечакларим гуллади.

Аждарни енгди ботир,
кирқ алтим омон колди,
Хаёлдаги орзулар,
эртакларим гуллади.

Истиқдол берди иқбол,
Хумо күш келтириди баҳт.
Камол, Турон бағрида
тилакларим гуллади.

АЛЛА³

Истиқлол фарзандига

Ором олгин болажоним,
алла болам, алла-ё,
Иқбол сенга меҳрибоним,
алла болам, алла-ё.

Оллоҳ берган аэиз бошинг,
омон бүлсн жон болам,
Заковатли навқироним,
алла болам, алла-ё.

Илк нигоҳинг тушган бу юрт,
Ўзбекистон аталур,
Унда порлок ҳар бир оним,
алла болам, алла-ё.

Мустакил юрг фарзандисан,
улугъ халқим эртаси,
Замин озод, йўқ армоним,
алла болам, алла-ё.

Қадамингни босгин сокин,
босма ажҳод ҳокини,
Имонинг бор, йўқ гумоним,
алла болам, алла-ё.

Тебратгайсан кенг жаҳонни,
тебрансин еру-фалак,
Сен қалконсан, тинч осмоним,
алла болам, алла-ё.

Киндик қонинг томган түпрок,
она Ватан, жон Ватан,
Шу Ватанга сен посбоним,
алла болам, алла-ё.

Ватан сўрса, тўккил қонинг,
берган тузин қил ҳалол,
Камол ҳам дер, садқа жоним,
алла болам, алла-ё.

САЖДАГОХСАН

Ҳалқим, кӯхна шонинг, шавкатинг ҳакки,
Илохий куч-куват, қулратинг ҳакки,
Озод, ҳур кунларинг, шуҳратинг ҳакки,
Саждагоҳ каби сен мұқаддас, Ватан!

Ўзбек, чироғингда ёришган дунё,
Кувватинг төғлардан юксакдир илло,
Карвонсан манзили қадим-ибтидо,
Саждагоҳ каби сен мұқаддас, Ватан!

Узоқ тарихнингдан маънавий мерос,
Салафлар қолдирган минглаб ўчмас из:
Авесто, Алломиш, Ҳидоя, Ҳадис...
Саждагоҳ каби сен мұқаддас, Ватан!

Заминга коришган видолар сенда,
Оlamни ўйротган қидолар сенда,
Юрт учун жон-дили фидолар сенда,
Саждагоҳ каби сен мұқаддас, Ватан!

Сени онам, дея ўйлайди ҳалқим,
Улуғлаб, ардоқлаб сийлайди ҳалқим.
Сени, фақат сени күйлайди ҳалқим,
Саждагоҳ каби сен мұқаддас, Ватан!

Ҳалқим, кӯхна шонинг, шавкатинг ҳакки,
Илохий куч-куват, қулратинг ҳакки,
Озод, ҳур кунларинг, шуҳратинг ҳакки,
Саждагоҳ каби сен мұқаддас, Ватан!

ВАТАНИМ⁴

Ватаним!

Хар тонгда сени эркалаб
Олис сархадлардан сабо елади.
Ойдинда ой упган пешонанг силаб
Мен сени бағримга босгим келади.

О, Ватан!

Калбимда гул очган чечак,
Болам, деб эркалаб қучтан беланчак.
Ор-номус құрғоним ўзингсан бешак,
Мен сени бағримга босгим келади.

Яраттанга шукур, иссик жон бердинг,
Бир қоруң тупроғу, томчи қон бердинг,
Хукуқ ҳам әрк бердинг ва макон бердинг,
Мен сени бағримга босгим келади.

Томирларда жүшиб оққан қон сендан,
Тупроқ аро кирган үша жон сендан.
Үзбек, деган номга шараф-шон сендан,
Мен сени бағримга босгим келади.

Ватаним!

Юлдуэли тунларинг сокин,
Истиқлол тонгларинг Қуёшдан ёрқин.
Заррин тупроғингда гуллайди олтин,
Мунчокдек бүйнимга осгим келади.

Мен сени бағримга босгим келади...

ВАТАН, КҮНГЛИМДАСАН

Ватан — вужудимсан, куур-виждоним,
Ватан, күнглимдасан, Ватан, кўксимда.
Ватан, рухимда сен ўчмас имоним,
Ватан, күнглимдасан, Ватан, кўксимда.

Аждодлар меҳридан юксалган шоним,
Озод, обод юртим, нурли бўстоним,
Юртимнинг дахоси, бобо дехқоним,
Ватан, күнглимдасан, Ватан, кўксимда.

Ҳаётим гулшани, бахтимнинг тожи,
Кўнглимнинг Каъбаси, дилим хирожи,
Қалбим саждагоҳи, виждон меҳроҳи,
Ватан, күнглимдасан, Ватан, кўксимда.

Ватан — сен онамсан, устоғим, отам,
Севикли ёримсан, фарзандим, акам.
Сен менинг дўстларим, қадрдон укам,
Ватан, күнглимдасан, Ватан, кўксимда.

Фаровон турмушим, бахтим кафили,
Тинчлигим, сорлигим, таҳтим кафили,
Эрким, маърифатим, аҳдим кафили,
Ватан, күнглимдасан, Ватан, кўксимда.

Ҳаётим гулшани, бахтимнинг тожи,
Кўнглимнинг Каъбаси, дилим хирожи,
Қалбим саждагоҳи, виждон меҳроҳи,
Ватан, күнглимдасан, Ватан, кўксимда.

ИФТИХОРИМ БУЛСА БАС...

Тупроқ тан-жон, замин виждон,
эътиборим бўлса, бас,
Манглайига қуёш қунганд
чаманзорим бўлса, бас.

Тупроқ азиә, деб уқтирган
ота-онам, устозим,
Жаннатидан парча берган
Оллоҳ ёрим бўлса, бас.

Мехри дарё, қалби дунё
халқим бор, имоним бор,
Мовароуннаҳр узра
бир днёрим бўлса, бас.

Ўзга эмас, шу диёрни
асрамоқлик олий бурч,
Тупроқ учун жон тикмоқлик,
эрлик орим бўлса, бас.

Тупроқ асли шу ватандир,
муқалласдир, муқаллас,
Ватанимни куйламоқлик
ифтихорим булса, бас.

Куйла Камол, Ўзбекистон
она Ватан, имоним,
Шу ватаннинг бир бурчида
бир мозорим бўлса, бас.

ВАТАН

*Арабистонлик ватандошимнинг
айтгандлари*

Сени кўп соринаман эрта-кеч,
хар он, Ватан,
Сен гўшанинг ҳажрида
менда кўп армон, Ватан.

Хуррият кучди сени,
шод-хуррам бўлдим, ажаб,
Кувончдан кўзларга ёш,
келди шул замон, Ватан.

Бир кучмоқ илинжида югурдим
сента, ё Раб,
Тупроринг тавоб айлаб,
хидладим раҳон, Ватан.

Хусни тароватингта
кўзларим тўймас қараб,
Дийдорингта қонмайин
тиклидим хар ён, Ватан.

Мажнунтоллар куйлайди
коқилу сочин тараб.
Хуснidan кўэ қамашар
Мажнундек ҳайрон, Ватан.
Дарди ҳижрон азоби
тарқ этди, нечун сабаб,
Висолинг бўлди малҳам,
Камолга дармон, Ватан.

КАМОЛОТ ДИЁРИ¹

Манглайида қүёш кулган
озод, мағур, ватаним бор,
Темурбекдан мерос давлат,
бир сернікор ватаним бор.

Мустақиллик шаробидан
шому сахар сархуш бұлдим,
Хар мисқоли зар олтиндан,
гупроғи дур ватаним бор.

Озод замин уэра қуонч,
дүст лабида кулғи күрдим,
Аллюмиш-ла мисли Фарход,
үйлони зёр ватаним бор.

Хуррият шамоли түзган
соchlаримни силаб ўтди,
Имон тарозисин тутган,
эли мағымур ватаним бор.

Мустабидлик умри тугаб,
камолот сари юз тутди,
Келажаги экан буюк,
халқы жасур ватаним бор.

Дил тубида туғиб юрган
муродимни хрсил этди,
Камол ишқи мудом тушган,
гүзәл масрур ватаним бор.

ВАТАН СОТИЛМАС⁶

Ажаб замонларда иисон сотилган,
Эътиқод йўқолган, имон сотилган.
Алдовларга учиб виждан сотилган,
Бироқ юрт сотилмас, Ватан сотилмас.

Кимлардир бигталаб орини сотди,
Номуссиз, қатордан корини сотди,
Кучоқдан никоҳлик ёрини сотди
Бироқ юрт сотилмас, Ватан сотилмас.

Узбекдан хорижга зарвон сотилур,
Хамдустлик боғига боғбон сотилур,
Тилин билмаганга забон сотилур,
Бироқ юрт сотилмас, Ватан сотилмас.

Ватаним саждагоҳ, Ватаним улур,
Ватаним мукаддас, Ватаним кутлугур,
Ватаним бошида зиёратбоп гур,
Ватан ҳеч ўзгармас, Ватан сотилмас.

ЎЗБЕКИСТОН⁷

Куёш севган торли бўстон,
Хосилларинг карвон-карвон,
Сен пахтазор, мен бир дехкон,
Ўзбекистон, Ўзбекистон!

Бойлигингга ошиқ жаҳрон,
Барринг олтин, кумушга кон.
Сен гулэорсан, мен бир боғбон.
Ўзбекистон, Ўзбекистон!

Саҳроларинг чорва-ла банд,
Янтоғингдан олинар қанд,
Сен онасан, мен — бир фарзанд,
Ўзбекистон, Ўзбекистон!

Юртим қалбинг тула зис,
Нур таралмиш сендан гуе,
Сен давлатсан, мен фуқаро,
Ўзбекистон, Ўзбекистон!

Ўчирмайман ҳеч чирогинг,
Истамайман ҳам фирогинг,
Сен Ватансан, мен тупрогинг,
Ўзбекистон, Ўзбекистон!

ОНА

*Мұстажиллик жаңылар
монументи пәннедегі үйлар*

Бошимда гултожим, оромижоним,
Теграмда офтобим, нуру-жаҳоним!
Ҳожаи-фариштам, моҳитобоним
Мўътабар, муаттар, ҳур онажоним!

Сиз борсиз — ҳаёт бор, юрт бор, кўрғон бор,
Илму маърифат бор, тил бор, забон бор.
Ор-номус, виждан бор, дилда имон бор,
Накадар буюксиз, буюксиз она!

Бу жаннат Ватанда Сиз босган иэлар,
Заминга туб отган энг шигил илдиз.
Кўзингиз нурлари — биз ўрил-қиэлар,
Шу Ватан кўксида порлаган юлдуз.

Сиз — Ватан!
Ватан — Сиз, аэзизим онам!
У Сизнинг бағрингиз бўлса неажаб.
Бирингиз саждагоҳ, бирингиз Каъбам!
Илоҳий синоат Сизда мустажоб.

Сиз борсиз — ҳаёт бор, юрт бор, кўрғон бор,
Илму маърифат бор, тил бор ва яна ...
Ор-номус, виждан бор, дилда имон бор,
Накадар буюксиз, буюксиз она!

САМАРҚАНДИМСАН

Амир Темур ордени билан мұкофотланған
Самарқанд шаҳриға

Күрки шаҳар Бибихоним,
Самарқандимсан ўзинг,
Афросиеб, Сүфдиәнам,
Самарқандимсан ўзинг,
Мароқандим, ҳур жаҳоним,
Самарқандимсан ўзинг,
Ҳам Ватаним, ҳам имоним,
Самарқандимсан ўзинг,
Тору саҳронг дурға коним,
Самарқандимсан ўзинг.

Улуг шоҳлар шаҳри булған
юргымсан ота мерос,
Спитамен, Афросиёб,
фарзандларинг сенға хос,
Салобатли обидалар,
мадраса, гумбазлар мос,
Тавоб айлай тупрорингни
дилимга тутиб ихлас,
Эиё бирла нурга коним,
Самарқандимсан ўзинг.

Амир Темур рухи кезиб
хиёбонда күрди тахт,
Тахт устида буюк бобом
тингчлик учун қылди ахд.

Ватан сенга орден берди,
хам байроққа илди нақд.
Мустакиллик берди иқбол,
Хұмо күш келтиреди баҳт,
Абадий жүр, чин маконим,
Самарқандымсан үзинг.

Парвардигор назар соглан
богу төрінг гулистон,
Хиэрнинг қадами етган
тупроянг күтлүр бүстон,
Бу оламда үжашши йүк,
әртаксиғат шахристон,
Камолни маҳлиә эттан
тарихинг бисер достон,
Регистонда бор карвоим,
Самарқандымсан үзинг.

ТИНГЛА ЖАХОН...

“Шарқ тароналари” халқаро мусиқа
фестивалига

Самарқандим теграсига
кунганида ой,
Регистонда бонг урганда
карнаю-сурнай.
Үн саккиз минг олам узра
садо берди най,
Тингла жаҳон, ҳурлигимдан
далолат бу куй.

Күй базмида сайратди соз
шарқона, турдош,
Күйга өриб тебранишиди,
жатто тогу тош,
Сехрланиб Тиллакори
эниб турди баш.
Тингла жаҳон, ҳурлигимдан
далолат бу куй.

Базми булбул мадхийисин,
куйларин битди,
Булбулларим, яйраб-яйраб,
сайрашиб кетди,
Камол, булбул шайдосидир
муродга етди,
Тингла жаҳон, ҳурлигимдан
далолат бу куй.

КОМУС

Ўзбекистон Республикасининг
Конституциясига багишланади

Конституция — бу, бизнинг бош комус,
Инсон ва жамият таянчи эрур.
Унда мужассамдир виждан ор-номус,
Мужассам адолат, садоқат, ғуур.

Комусга бошимни ураман секин,
Хукуқ — аркинликлар Каломи гўё.
Ғуур-ифтихорла куйлайман жўшқин.
Бугун барча халилар унга маҳлиё.

Комусим инсонга баҳш этди неъмат,
Фикҳ чорборида гуллади чечак.
Юртбошим сўзида жуда кўп ҳикмат:
Мустақиллик — бу, хукуқдир бешак.

Моний осмонингда ёришади тонг,
Саломга келади муралаб күёш.
Замон уйғонади, уйғонади онг,
Кувончдан киприкда чайқалади ёш.

Офтоб чараклайди нурларин сочиб,
Она замин узра ҳаёт бир равон.
Комусни кўзимга суртаман очиб,
Ўзбекнинг иқболи буюк, фаровон.

ВАТАН КУТМОКДА

Ўзбексан, эр йигит ор-номусинг бор,
Бел боғлаб Ватанни қўрикла хушёр.
Шу Ватан тинч булсин, гулласин диёр,
Бурчингни унутма, Ватан кутмокда!

Аслида Ватан-ку сенга жон берган,
Калбинг булоғига иссик қон берган.
Ризэк-рӯзинг ундириб, ширмон нон берган
Бурчингни унутма, Ватан кутмокда!

Ватан, бу онангдир — чаманда ёлиэ,
Ёинки падаринг, қолдиргувчи из.
Ахир, шу эмасми, сен истаган қиэ,
Бурчингни унутма, Ватан кутмокда!

Ўз әлинг тинчлигин ўзгадан кутма,
Йигитсан, йигитлик оринг унутма.
Faфлатда қолиб сўнг заккумлар ютма,
Бурчингни унутма, Ватан кутмокда!

Деккон бул, азгулик донин эккувчи,
Е Широқ, Ватан деб жонин тиккувчи.
Хеч ким бўломасин қаддинг буккувчи,
Бурчингни унутма, Ватан кутмокда!

МЕХР ВА МУРУВВАТ

Мехр-муруват йилига

Бир жуфт ніхол қадаб заминга,
Мехр билан парвариш әтдим.
Иллар ўтиб шу ора-инга
Таажжубли шеъримни битдим.

Ніхолларим ўсиб-улрайиб,
Белни иккى жойдан боғлади.
Эзгу ишлар қилди ажойиб,
Нохуш дилни хушлаб, чорлади.

Дард чекканлар унинг кўксидা,
Ором олиб, дадил тортади.
Кипригига кунса, томчи нам,
Кипригига секин артади.

Иккинчиси қолишмай ундан,
Савоб ишга шай турар ҳар он.
Етим-есир, куни қўшнига,
Тортик қилас куп хайру эҳсон.

Қўли очик, әлу-улусга,
Бахам кўрар тонган нонини.
Ким ёрдамга сезса мухтоҗлик
Аямайди ҳатто жонини.

Ҳавас қилдим, кўксимда гурур,
Ніхолларим қилди шафоат.

Ноёб хислат сохиби эрур,
Бўлиб меҳро, бўлиб мурувват.

Дуолардан олиб куч-кувват,
Икки ниҳрол кўришар кўп ёш.
Сўнмас энди меҳру мурувват,
Бамисли ой, бамисли куёш.

НАВРҮЭ

Бугун Наврүэ — күтлүк байрам,
Дилда шириң орзулар,
Күз күннатар яшىл олам,
Юзда гулгүн ёғдулар.
Карнай чалинг,
Сурнай чалинг,
Суриң даврон, дүстларим.

Үтин қаланг ўчоқларга,
Дошқозонда сумалак.
Гуллар сиямас күчоқларга,
Наврүэим сулув малак.
Кутиб олинг,
Тутиб олинг,
Колмас армон, дүстларим.

Наврүэ келиб гул очилди,
Сувга түлди ариқ, сой.
Күёш кулиб нур сочилди,
Бизга ҳавас қиласр ой.
Юрт гулистон,
Мүл дастурхон,
Бўлинг меҳмон, дүстларим.

Янги фасл — наңбаҳор бу,
Янги ҳаёт, янги кун.
Чечак очар лабда кулгу,
Келди наврүэ, ризқ бутун.
Үйнамокка,

Күйламокқа,
Тоғынг имкон, дүстларим.

Үәбегимни күчди науруэ,
Шодлик күйнида ўлкам.
Истиқолга тегмасин күэ,
Ватаним гүзәл, күркам.
Ватан озод,
Ватан обод,
Дилда имон, дүстларим.

ҚИШЛОҚ СОГИНЧИ

Самарқанд вилоати

Каттакурган туман

Бурган қишлоғига

Октоң тоги күчокларингда,
Сийнанг тұла ям-яшил борлар.
Марвариддек мунчоқларингда,
Акс этади күркам бутоклар.

Нола қиласар сув шилдироги,
Ирмоқлари мисоли сойдек.
Какликларнинг субхи сайроғи,
Завқ улашар сехоли найдек.

Мовий, сирли зам-зам булоқ бор,
Атроф қирлар ўрталық чаман.
Мангу яшар ҳам бобо чинор,
Мехрибоним, қишлиорим Бурган.

Туғиаганим сенинг бағрингда,
Фаҳр билан ёдлайман мудом.
Болалигим қолди төғингда,
От устида терганим бодом.

Баҳордаги күм-күк майсалар,
Тоғдан сизиб оқкан ирмоқлар.
Кимки сени Ватан, десалар,
Севиб, севиб, суюб ардоқлар.

Үтди йиллар сендан узокда,
Яшаяпман сени соғиниб,
Изларим бор тогу тошларда,
Яшаяпман сенга сиғиниб.

ЧИНОР

Наботот олами ичида танҳо,
Улутвор дарахтсан, куп асрға тенг.
Пешонанг фалакка етса-да, ҳатто,
Эгилиб ассалом, дейсан, феълинг кенг.

Елкадор, бакувват, сержило, сершоҳ,
Дарахтлар султони, қуркам чинорсан.
Сирли үтмишимидан Фақат сен огоҳ,
Ердан униб чиккан азим минорсан!

Минг бир воқеликдан гувоҳ ҳар шоҳинг,
Фалакка қўл чўзиб тўкасан савлат.
Тарих ғилдираги толмас ҳамроҳинг,
Киесимда сен ҳам, катта бир давлат.

Бир елкангда Ўзбек, бирида қирғиз,
Бошқасида туркман, қозогу тоҷик.
Мафтункор дарахтсан, лек тананг ёлғиз,
Бамисли Турундири бир осмон-ерлик.

Сен Турун рамзисан, бўйсунмас алпсан,
Илдиэинг бакувват гўё Туркистон.
Сен дарахт, сен давлат, сен улур қалбсан,
Сен бобо чинорсан, сен бобо Турун.

МЕН ТУГИЛГАН КУН

Сичқон йили эди, фасли нағбаҳор,
Момоқалдирикдан титрарди замин.
Шоди, яраттандан сүраб шу сахар,
«Үғил берсанг», деди. «Ё Оллох, Омин».

Кун бүйи камалак берганча жило,
Ям-яшил Бурганга рангларин сочди.
Майсаю-чечаклар бўлиб сержило,
Булбуллар куйлади, сирларин очди.

Куйиларди баланд тоғдан шаршара,
Сел ҳавоси салқин, майин шабода.
Сувлар шилдирарди Бургансой узра,
Ҳаёт жўшар эди еру самода.

Уфқ қизарганда, кириб келгач шом,
Орзулар чечаги гуллади, кулди.
Чакалоқ йиглади ингалаб шу дам,
Шоди ўғил кўрди, у ота бўлди.

Тонг ёришди чақнаб, ёришди олам,
Илоҳим чакалоқ қалбига тушди.
Юрт сени кутмоқда, тез улғай болам,
Дея Бахмал она бешикни кучди.

Ота хонақоҳга шошилди шу тоб,
Яхши исм бўлсин унга, ё насиб,
Мулла Тоир бобо ўқигач китоб,
Абдукамол исми бўлди муносиб.

ТАЪЗИМ

Оlam яралибди ота яралмиш,
Ота, сүнг онадан фарзанд таралмиш,
Отасиз, ҳаётта нүкта қадалмиш,
Ота энг улурдир, ота энг улур.

Отада кўраман улурвор имон,
Инсофу-барака, ор ҳамда виждон,
Кўэлари нур-эиё, ул буюк инсон,
Ота энг улурдир, ота энг улур.

Ўазни билмаган, лек мени билган,
Мени, деб ҳаётда балки әзилган,
Бўйнига доимо дардимни илган,
Ота энг улурдир, ота энг улур.

Бу фоний дунёда жуда кўп қарзим,
Фарзандлик бурчимни бажармоқ фарзим,
Падар-буэрукворим, қиласман таъзим,
Ота энг улурдир, ота энг улур.

Оллоҳ иродаси бердингиз ҳаст,
Ота, ҳар сузингиз пурмаъно баёт,
Оlamда минг йиллаб яшанг барҳаст,
Ота, Сия улурсиз, ҳаммадан улур.

ОНА МҮТЬТАБАР

Оламни яшнатиб мунаввар эттан,
Оналар мұътабар, онам мұътабар.
Зурриёт тарқатиб муродга еттан,
Оналар мұътабар, онам мұътабар.

Қалбининг түридан оқ сутин тутган,
Босған иәларимга күз қадаб куттан,
Баъзан фарзанд, дея қонлар ҳам юттан.
Оналар мұътабар, онам мұътабар

Она бор хонадон бир қасрға тенг,
Оналар ҳикмати түрт фаслға тенг,
Бир күнлік мекннати минг асрға тенг,
Оналар мұътабар, онам мұътабар.

Онага бош әгинг, онани йүқланг,
Оналар муштипар, онани асранг.
Онанинг оқ сутин, жон фарзанд оқланг,
Оналар мұътабар, онам мұътабар.

ҲАЙКАЛ

Нарпай тўман судининг биноси олдида
Ўзбекистон Мустақиллигининг
беш йиллик тўйи арафасида ўрнатилган
Адолат рамзий ҳайкали пойнодаги ўйлар

Сен бутун турилдинг мисоли бир зот,
Оппоқ фариштадек қиёғанг маърур.
Судининг биносига кўшиб салобат,
Тахти адолатсан, малика масрур.

Конунни устувор тутмоқлик учун,
Забардаст кўлингта қиличинг олдинг.
Барчани бир кўзда кўрмоқликучун,
Кўз боғлаб, ҳар ишга тарози солдинг?

Максадинг тарозин тўри ушламоқ,
Яхшилик қилганни сениб кушлашдир.
Адашган кишини йўлга бошламоқ,
Разолатта қарши кескин курацдир.

Она тимсолида буюксан, буюк,
Ҳақин билмоқ доим сенладир одат.
Адолат рамзисан жон, қадар суюк,
Истагинг ҳалқимга бахту саодат.

АССАЛОМ, "НИГОҲ"

*Нарпай туман суди томонидан
таъсис этилган "Нигод" газетасининг
10 йиллигига*

Ассалом, газетам, ассалом, "Нигод",
Ўн йиллик юбилей түйинг муборак!
Нурли қўзларингда қонундан огоҳ...
Хукукий-маърифий караш мунтажарик.

Ўткир нафасингда куч ва шижоат,
Ҳақлиқ ва ноҳақлиқ бағрингда суврат.
Оқни-оқ, деб факат, иёлаб ҳақиқат,
Кўрсатдинг матонат, жасорат, журъат.

Сен бутун инсонлар қалбига етиб,
Адолатнинг сўнмас шамини тутдинг.
Қонунларга ҳурмат хиссинг уиротиб,
Жаҳрлат дардини бағрингта ютдинг.

Тилагим: ишнингда холис адолат,
Тилингда ҳаккоий сўзларинг бўлсин.
Барчани баробар кўргувчи факат,
Тик қарай олгуичи қўзларинг бўлсин.

Ассалом газетам, ассалом, "Нигод",
Ўн йиллик юбилей түйинг муборак...

НЕЧУН КЕТДИНГ

Журналист Акрамжон Эрдонон
хотирасига марсия

Киска фурсат дўст бўлдингу,
дустим, сен ногаҳон кетдинг.
“Умид қунчалари” гузиб,
очилмай баҳри кон кетдинг,
Газетада номинг қолди,
мехнатда ном-нишон, кетдинг,
Яхшиликни куйлаб-куйлаб
шундай юргдан қаён кетдинг,
Шогирдларинг йирлаб қолди,
гул умринг не ҳазон, кетдинг.

Сени қумсаб йиғлар дўстлар,
қўзларда қолмай томчи нам,
Яхши эди дея эслар,
тошиб келар юракдан ғам,
Жилмайишинг кўз ўнгимда,
атроф тўла чексиз алам,
Нечун кон йирламай, дўстим,
дунё ўзи экан бир кам,
Аҳли дўстлар йиғлаб толди,
сен эса нақирон кетдинг.

Журналистдек қасбни танлаб,
уз қасбингда куйиб-ёндинг,

Ватани гулга киёслаб,
гүй булбул ундан қондинг,
Адо бўлмас фазилатинг,
ёмон хулқдан доим тондинг,
Бу бевафо дунёни сен,
вафоси бор деб июндинг,
Орезу-ҳавас бари қолди,
сен дўстга меҳрибон, кетдинг.

Ишлар чала бўлди дебон,
барча касбдошларинг йиглар,
Дард-аламин ичга ютиб,
ёру сирдошларинг йиглар,
Тобутинг атрофин тутиб,
бутун сафдошларинг йиглар.
Куйиб доку ҳасратингда,
якші қондошларинг йиглар,
Уттиз олти ёшида нечун,
дўстим, сен безабон кетдинг?!

МУХАММАД ЮСУФ^{га} (хазил-айтишув)

Мұхаммаджон, туркман қызға бойланибсиз,
Үзбек әлдан кетмокликка шайланибсиз,
Ақажоним, үшанн деб қийналибсиз,
Айтинг, қачон туркман қызға уйланасиз?

Үзбек қиән сиәдан юэин бурғанмикан,
Е туркман қия юракчадан урганмикан?
Ашхободда гул қўтариб турғанмикан,
Айтинг, қачон туркман қызға уйланасиз?

Офтоб чикиб, офтоб ботса кулгучида,
Ҳавфли экан, қолмасинлар нур ичида,
Балки алдаб гапиргандир тил учида,
Айтинг, қачон туркман қызға уйланасиз?

Иболиси йўқмикан ҳеч Андижонда?
Қизлар кўлку Асакаю, Марғилонда.
Сиәда туркман, ўзбек қизлар биз томонда,
Айтинг, қачон туркман қызға уйланасиз?

Бермас қызин туркман йигит элда ботир,
Ун ўрнида кўзини изга пуркар атири.
Гар қўрқсангиз туркман қизлар этмас хотир,
Айтинг, қачон туркман қызға уйланасиз?

Туркман бориб, “куя” суртиб бўянмангиз,
Мотда қолиб, “девор ушлаб” суюнмангиз.
Кайтиб келгач, ўзбек қиздан уялмангиз,
Айтинг, қачон туркман қызға уйланасиз?

СОГИНИБ КЕЛДИМ

Хижрон ўчорида ёнди ҳар оним,
Шошилиб, интикиб Сиз томон елдим.
Бир кўриб кетмоқлик бўлди имконим,
Дўстим, дийдорингиз согиниб келдим.

Олис самолардан Сизни сўрадим,
Майин саболардан Сизни сўрадим.
Юзи зеболардан Сизни сўрадим,
Дўстим, дийдорингиз согиниб келдим.

Виждонни соттанлар узоқ боришмас,
Дўстлар жамолига жоҳил өришмас.
Офтоб чиқар, аммо кўнгил ёришмас,
Дўстим, дийдорингиз согиниб келдим.

Қалбимнинг тўрида дўстлик ётади,
Кўроимас кўзлар кўп, тошлар отади.
Хиёнат дўстликка ёмон ботади.
Дўстим, дийдорингиз согиниб келдим.

Майли, душманнинг ҳам лаблари кулсин,
Фамгин кўнгиллар ҳам шодликка тўлсин,
Дўстликка битта жон минг фидо бўлсин!
Дўстим, дийдорингиз согиниб келдим!

ЎЗБЕК АЁЛИ

Ўзбек аёлисан, борми армонинг,
Шаркона иффатинг оламга машҳур.
Қалбинг туви имон, соғдир виждонинг,
Ватан ишқи билан яшайсан мағур.

Вафою, хаёлар сенда мужассам,
Ораста, иффатли лочин кўз аёл.
Иболи, зеболи юришинг санам,
Париваш бир ёрсан, олов сўз аёл.

Сен мунис онасан тутган беланчак,
Чамамда сен ойсан, фарзандлар юлдуз.
Қўлинг гул, оёғинг остида чечак,
Тунлари хилолсан, офтобсан кундуз.

Ўзбек аёлисан, серфарзанд она,
Оlam аёллари ичра сен ёлғиз!
Мангу эъзозлайман сени, ягона,
Эл аро доврутинг сўнмасин ҳаргиэ!

ЎЗБЕКИСТОН ҚИЗЛАРИ

Ишқ бобида юзида ор,
ўзбекнинг ҳур қизлари бор,
Бахт майидан туни бедор,
ўзбекнинг ҳур қизлари бор.

Нурафшон бўлмиш юраклар,
ер зиёси бирла олам,
Нозу ишваси мафтункор,
ўзбекнинг ҳур қизлари бор.

Тарк этмагай қаломини
ибо ила ҳаё ҳеч ҳам,
Ажаб, санам умри чинор,
ўзбекнинг ҳур қизлари бор.

Лутфу жамолин кўрсатиб
калб турига кувонч берур,
Мухаббатга боғи гулзор,
ўзбекнинг ҳур қизлари бор.
Юз никобин тортсанг агар,
тунларингта нур ёрилур,
Калб тебранса қиши баҳор,
ўзбекнинг ҳур қизлари бор

Бахт қасридан макон берсанг
лабларидан дур сочиур,
Бостан изи гулу гулзор,
узбекнинг хур қизлари бор.

Садоқатнинг кўчасида
вафоли ёр топса чунон,
Ёр йўлига кўзи хумор,
узбекнинг хур қизлари бор.

СЕН ТУПРОҚСАН, МЕН ЭСА ОСМОН...

Одобни ердан ўрганинг.

Хадис

Сен тупроқсан, оддий, камтарин,
Одам сендан яралсаки ҳам.
Мен одамман, сенга оғарин,
Кеча, бутун ёниб турган шам.

Сен кокисор, кибрдан йирок,
Күттармайсан бошингни ҳеч ҳам.
Менчи, тумшук күтариб күпроқ,
Манманликтан күраман күп ғам.

Сен содиқ дуст, билки, инчинун,
Узоқ кетмас ой, қуёш, юлдуз.
Бир ҳарашда инсонман лекин,
Дуст қалбини тирнайман, ҳар кез.

Сенда бордир сабр-қаноат,
Гарчи жонсиз тупроқсан иочор,
Менга ётдири инсоф, диәнат,
Сүңг йиглайман афсус деб, зор-зор.

Нафсу хирсни қуриб мен афзал,
Үзимни ҳеч тия билмайман.
Деразадан кирса гар ажал,
Бир кун тұхта, түймадим дейман.

Виждон сотиб, имоним ютиб,
Босар йўлим билмай қоламан.
Ва нихоят бошимни тутиб,
Сенга боқиб ўйга толаман.

Чилчироқдек қисқа бу ҳаст,
Лов этади, ёниб утади.
Сен қоласан, мангу, барҳаёт,
Мени илиқ бағринг кутади.

Бир кун умр топгач нихоя,
Уптираман сенга юзларим.
Ушанда сен кучоқлаб мени,
Тўйдирасан тўймас кўзларим.

ХАСАД

Билинг дўстлар, ҳасад энг ёмон,
Пасткашлигу, тубанлик ахир.
Ҳасад доим келтирас эиён
Бўлсин, дея ҳаёти тахир.

Яқин борма, ҳасадгўй чаён,
Захар солмоқ ниятда юрар,
Омад кулса, сенга гар ахён,
Кўролмасдан куйиб кул бўлар.

Янгиликка ҳавас-ла, боқмас,
Аммо чопар ҳар томон-тирён.
Яхши ишлар унга ҳеч ёқмас,
Амалталаб ютурас ҳар ён.

Ҳасадга дўст бўлмоқлик осон,
Аммо ундан қутулиб бўлмас.
Ҳар кимсада бўлса гар имон,
Ҳасад ила келиша олмас.

Шу боисдан окил донолар,
Ҳасадгўйдан мудом қочишган.
Кадимдан ҳам бизнинг боболар,
Ҳасад кўэга тупроқ сочишган.

Яхши ишниң бошида шодон,
Эй, ёронлар бирга турайлик.
Кабиқ ният, кўнгли кир, нодон
Ҳасадгўйдан йироқ юрайлик.

НАФС

Эй фарзандим дунёда,
Нафсинг бўлса эниёда.

Машакқатинг мўл бўлур,
Кўз ёшларинг кўл бўлур.

Ҳалолга тик қараб бок,
Барча нафсдан бўл йироқ.

Үгитларим тезда ил,
Каттол душман нафс, деб бил.

МЕХНАТ

Ижтимоий фойдали меҳнат,
Саодатта элтувчи бир йўл.
Ҳам насиба, ҳам обрў-иёзат,
Бахт чумилган азим дарё, кўл.

Дерлар: меҳнат — бу таги роҳат,
Ризқинг кулиб боқади обдон.
Ҳар бир ишда қўрсат шижоат,
Меҳнат йўлинг бўлсин чаророн.

Дарҳақиқат, меҳнат шухрат-шон,
Гўзал турмуш, фаровон ҳаёт.
Камол, сира бой берма имкон,
Меҳнат қилган элга бўлмас ёт.

ЖИНОЯТ

Конул билан таъкиқ этилган,
Хам жиноий жазо битилган.
Ижтимоий хавфли ҳаракат,
Сен эмасми, айтчи жиноят?

Кече ёки демайсан кундуз,
На вақтини, на танлайсан жой.
Инсон учун ниятинг ёвуз,
Қўлинг қону, оёқларинг лой.

Иродасиә одам танига,
Шайтон каби кириб борасан.
Кўзларини бўяб қонига,
Кўр қиласан, кўнгли қорасан.

Яна топиб зαιф ё нодон,
Гиж-гижлайсан, ичирасан кон.
Ўзга мулкни талатиб чандон,
Текинхўрга едирасан нон.

Жамиятта келтириб зарар,
Кўпчиликка соласан ташвиш.
Сенга ҳам бил, жафо муқаррар,
Жазо олур жиноий қилмиш.

БОҒЧАМ

Илк очилган нозик гул каби,
Бир пайтлар биз мурғакча эдик.
Босилмасди оёқлар ҳали,
Юриб-юрмай боғчага келдик.

Мехр билан ҳар кун эрталаб,
Уз бағрингга олғандинг биәни,
Фарзандингдек доим эркалаб,
Улгайтирдинг биз ўғил-киэни.

Энди бизлар ёруғ юз билан,
Илм излаб мактаб борамиз.
Боғча очган очиқ күз билан,
Кўлга дафтар-китоб оламиэ.

Раҳмат сенга қадрдон боғчам.
Үйку, үйин, танга жон боғчам.
Бунда ҳамма онажон боғчам,
Хайр энди, жонажон боғчам.

НОЛА

Етимхонадан чиққан сас.

Бевакт очилган гул меваси эдим,
Таъминг аччиқ лединг, кўтардинг фарёд.
Аччиқ мевачалар жойинга келдим,
Ахир, мен болангман, эмасман-ку ёт!

Хатто тикан босган қулсиз кирпи ҳам,
Боласин сийшалаб, юмшорим дейди.
Танаси тим қора кўнриэча мудом,
Жажжисин эркалаб, оғзорим дейди.

Киёфанг инсону, аммо йук шафкат,
Оналик туйгуси сенга бегона.
Емадим, ичмадим, кўрмадим роҳат,
Кафастга ташладинг, мисли бедана.

Мен ҳам истардимку она алласин,
Ахир, сен ҳам она, бағринг нечун тош.
Эшитгин, энди сен, бола ноласин,
Ташладинг, қалқиди кўзларимда ёш.

Мен аччиқ фарзандга шириналлик бисёр,
Лек, йўқдир онанинг меҳоригиёси.
Бошқалар отаси, онаси ҳам бор,
Менинг ота-онам давлат зиёси.

Хайф сенга оналик, қилдинг-ку бадном,
Тириклай болангни гўрга супурдинг.

Покиза оналар сен учун дашном,
Она, деган улур номга тупурдинг.

Афсус-надоматта бўлди энди кеч,
Болангни ташладинг, номусинг сотдинг.
Үйлама сен, мендан қутулдим деб хеч,
Килмишинг дўзахбоп, гуноҳа ботдинг.

НИКОҲНИ САҚЛА...

Никодни бекор қилишни сўраб
судга келган аёлга

Кечани тонгларга улардинг бедор,
Мактуб битар эдинг, юрагинг аср.
Тушингда кўрмасанг, кўксингда озор,
Бахтингдан таҳт ясаб, қуардинг қаср.

Ингилдинг, шошилдинг, уқтириб курдинг,
Висол дамларига бўлиб интизор.
Бошигни ўтга ҳам, чукка ҳам урдинг,
Куйишдан кул бўлдинг, қалбинг гунаҳкор.

Висол оқшомида тунни ларзага,
Келтириб оғуцдинг, юлдузлар гувоҳ
Асал ойи кириб ширин лаҳзага,
Алмашдинг дунёning ишларин воҳ-воҳ.

Бугун эса бошинг эгмайсан ҳеч ҳам,
Ишқнинг қалбига тик берасан зарба.
Оқибат савдоинг келтирас кўп ғам,
Оиланг устида даҳшатли замба.

Козилик вазифам, тииглашлиқ фарёд,
Оила муқаддас, дейман ул, Ватан.
Нафакат сен борсан, жажжи зурриёд
Унда улғайиши жоиздири ҳар он.

Оиланг түэмасин, тортмагин армон,
Камол ўгитин ол, муродингга ет.
Калбларга дарз кетгач, ейсан пушаймон,
Никохингни сакла, ўэ уйинита қайт.

НИДО

Фарзандларидан беязан ота-оналарга

Табиат гузал, лек, қабохат хунук.
Боласин ташламас бирон-бир жонзот.
Инсон қиёфали бўлса-да, нечук,
Боласин ташлайди баъзан одамзод.

Агар узоқлашса сигир бузоқдан,
Бўкирар овозин борича мўнграб.
Айрим оналар-чи, кўркмас дўзахдан,
Боласи ортида қолади хунграб.

Чувалчанг ота ҳам излаб боласин,
Кидиради лойдан ахтариб, кезиб,
Нодон оталар-чи, она алласин,
Эшитиш истамай қочади безиб.

Кирмизи қонинг-ла йўрилган тани,
Дунёга келтириб, сўнг ташлаб қочдинг.
Юзингни тимдалаб, ёт деб Ватани,
Узгани қидирдинг, меҳрингни сочдинг.

Ўз боланг сенинг ҳам меҳрингта зордир,
Ўйла, кимларнингдир қулида ул хор.
Мунгсиз йўллар уэра кўзи хумордир,
Бемехр экансан, аччири ҳам бор.

Мурғак юракларда аламли бир дард,
Тирнайди тобора чукурроқ ботиб.

Кўз ёшин оқизиб сен ота, номард,
Болангни ташладинг, виждонинг сотиб.

Балки қорни тўқдир бўлса-да, етим,
Маънавий очлигин ўзи бир даҳшат.
Зинокор инсонга чидамас бетим,
Боласин истамай истайди шахват.

Қани аёлдаги иффат, нафосат,
Дангаса эрларнинг шуури қани?
Қани оиласа мехро-оқибат,
Узбекинг шарқона фурури қани?

Ота ё онаси яшаб кошона,
Наҳот етимликда котса боласи,
Ёхуд чўри бўлиб хонама-хона,
Ларзага келтирса дунёни саси.

Тинглагил эй инсон, куймай имонинг,
Ақл тарозисин сира бўш тутма,
Билки ҳаёт қисқа, фарзандинг қолиб,
Узгадан иссиқлик, фароғат кутма.

ФАРЗАНДИНГТА ҚАЙТ

Никодни бекор қилишини сўраб судга
мурожаат қилган турмуш ўртоғига
қаратса ёрининг айтганлари:

Оила мұқаддас — мұқаллас никох,
Ахир у ҳам ватан — мұқаддас даргох,
Шу даргох сен учун ёқмадими, айт?
Қайт ёrim, уз уйинг, фарзандингта қайт...

Мен майли, болангни қоралаб кетдинг,
Барнимэ тымдалаб, поралаб кетдинг,
Узга боғларни сен оралаб кетдинг.
Қайт ёrim, уз уйинг, фарзандингта қайт...

Айт ўзи мухаббат борми дунёда,
Севғанлар шунча ҳам хорми дунёда.
Ажралиш менга бир "дор"ми дунёда,
Қайт ёrim, уз уйинг, фарзандингта қайт...

Балки ётдири сенга әнди мухаббат,
Болангни бағрингга олсанг бас фақат.
Бир томчи сут билан күрсатиб ҳиммат,
Қайт ёrim, уз уйинг, фарзандингта қайт...

Оналик либосинг ёлрон бўлса, айт?
Иукса гар, уз уйинг, фарзандингта қайт...

КЕЛМАДИНГИЗ

*Шоир Фармон Тошнинг "Мен ёмғири
кунда келаман" шеърий түпламига.*

"Мен ёмғири кунда келаман", - вайда...
Нечакечка кунлар ёмғири үтди.
Мен эмас, интиқ дил зорланиб кутди,
Бирок келмадингиз,
Кўзга илмадингиз.

Мен эса кутмадим, колсамда ёлғиз,
Кўнглимни чалғитиб Сизни унудим.
Осмонда булатлар, уларни кутдим,
Биламан келмайсиз,
Ёмирсиз ҳаргиз.

Сиз эмас, фалакдан келди оқ булат,
Бунга ҳам кўниждим, кўнгил бетоқат.
Кўз ёшим ёмирга айланди факат.
Ёмир ёриб тинди,
Кўнгил тафти сўнди.

Сиз эса келмадингиз...

ИБО КЕЛУР

Тору-тошдан ошиб хур-хур, майин-майин сабо келур,
Сабо бирла Самарқанддан ажиб садо, наво келур.

Умид бирла бокиб йўлга ўзимни сар-басар сезсан,
Гўё Одам сахросидан бизнинг Момо ҳаво келур.

Ва гул келур, чехра келур, сарвикомат бир нозанин,
О, шарқона малак келур, ҳаё бирла ибо келур.

Киш қаҳридан бўлгач озод, баҳор ёзган қанот каби,
Софинчдан ўрганиб бағри бир нозанин зебо келур.

Ибо бирла ошиқ келур, севган қўнгил истаб дийдор,
Ишқ борида очилмоққа, бир гул келур, раъно келур.

Қалб қўридан машъял ёкиб, шаддод, гузал бир малика,
Кувнок, қайнок севги бирла ёр-ёр айтиб вафо келур.

Камол, сенга бериб тоқат, Яратган қўлласин ҳар дам,
Келар ёринг, кечикса гар, билмам қандай жафо келур

КҮРГИМ КЕЛАДИ (айтишув)

Кыз:

Соғинган қалбимга малоллар келар,
Гоҳ махзун, гоҳ масрур хаёллар келар.
Дилимни ранжитиб саволлар келар,
Күргингиз келмасми, мени күргингиз?
Күргингиз келмасми, жоним күргингиз?

Иигиг:

Күксимга қуёшдек ботиб борар ғам,
Юракда қон каби ортиб борар ғам.
Дардимга сиз әмас етиб борар ғам,
Мен Сизни аэзам күргим келади!
Мен Сизга ҳар доим боргим келади!

Күк:

Гулбаргда тиэилдим томчи ёш бўлиб,
Рұх ұлган, жон қолган факат рош бўлиб.
Инерлайман, сезмайсиз оғир тош бўлиб,
Күргингиз келмасми, мени күргингиз?
Күргингиз келмасми, жоним күргингиз?

Иыгит:

Сиз менинг қусшим, сиз менинг қўнглим,
Сиз томон бошлайди ҳар битта йўлим.
Қалбим маликаси покиза гулим,
Мен Сизни аэзам күргим келади!
Мен Сизга ҳар доим боргим келади!

Күз ва йигит:

Соринган қалбимга малоллар келар,
Гоҳ маҳзун, гоҳ масрур хаёллар келар.
Дилимни ранжитиб саволлар келар,
Күргингиз келмасми, мени күргингиз?
Күргингиз келмасми, жоним күргингиз?

ИСТАЙМАН

Сен жононга ташна қалбим,
шому тонг дийдор истарман
Күнгил горинни чертишга
бағрингдан гулзор истарман.

Хусни жамолинг тафтидан бутун оламга тушди ўт,
Кора зулфинг соясидан бир паноҳ ошкор истарман.

Хар бири бир камон қошинг,
найза ўқдир хар нигохин;
Васл сандигинг очмасанг,
кокилингдан дор истарман.

Гулбадан, лаъли лабингдан
ичирмасант бир томчи май,
На ҳожат менга яшашдан
қалбингдан мозор истарман.

Эй нигор, ҳеч улдирмагин ишкингида бир девонани,
Икки дунё гулшанида фасли нағбахор истарман.

СИРЛИ ТУШ

Ёдингдами бир тун,
Кайтар чөримиз,
Келин-куёвларнинг никоҳ тўйидан.
Май ичмай маст бўлдик,
Дил ёнди лов-лов,
Булбулнинг тундаги сирли куйидан.

Туннинг қулоғига
Секин бир чертдим,
Жаранглади қарс эттан товуш.
Тасодиф юз берди
Сен қалқиб кетдинг,
Үйкунгда кўргандек гўё сирли туш.

Зумда оғушимга
Отдинг ўзингни,
Куксим узра сеездим илиқ ҳарорат.
Фақат бир дақика
Юмдинг кўзингни,
Эридим шу лахза жон топиб роҳат.

Тэхният язоди:

¹ Ушбу шеър билан Самарқанд вилояти Оқтош шаҳрида яшовчи Сарвиноз Ҳасанова 2003 йилда ўтказилган “Ўзбекистон — Ватаним маним” кўрик танловида вилоят бўйича биринчи, Ҳалқ таълими вазирилиги бўйича иккинчи ўринни згаллаган.

² Муаллиф Паҳлавон Махмудни назарда туттан.

³ Ушбу шеър билан Самарқанд вилояти Тайлоқ туманида яшовчи Баҳора Турсунова Самарқанд шаҳар, вилоят ҳамда республика “Алла” кўрик танловида биринчи ўринларни згаллаган.

⁴ Ушбу шеър билан Самарқанд шаҳрида яшовчи Умида Ермухаммедова 2004 йилда ўтказилган “Ўзбекистон — Ватаним маним” кўрик танловида Маданият назирлиги бўйича биринчи ўринни, умумий республика танловида иккинчи ўринни згаллаган.

⁵ Ушбу шеър билан Самарқанд вилояти Пастдарром, Самарқанд, Темирийўл туманларининг ўкувчилари вокал чолгу дастаси 2002 йилда ўтказилган “Ўзбекистон — Ватаним маним” республика кўрик танловида Ҳалқ таълими вазирилиги бўйича иккинчи ўринни згаллаган.

⁶ Ушбу шеър билан Самарқанд вилояти

Нарпай туманида яшовчи Турсуной Жўраева 2004 йилда утказилган "Ўзбекистон — Ватаним маним" республика кўрик танловида Маданият вазирлиги бўйича биринчи ўринни, умумий республика танловида иккинчи ўришни эгаллаган.

⁷ Ушбу шеър билан Самарқанд вилояти Нарпай туманида яшовчи Мафтуна Ҳайдарова 2003 йилда утказилган "Ўзбекистон — Ватаним маним" республика кўрик танловида Ҳалқ таълими вазирлиги бўйича иккинчи ўринни эгаллаган.

⁸ Ўзбекистон Республикаси Конституцияси назарда тутилган.

Мундарижа

1. Ассалом, Ҳалқим!	3
2. Истикъдол тонги	4
3. Ватаним, сен озод Ўзбекистонсан!	6
4. Гуллади	8
5. Алла	9
6. Саждағодымсан	11
7. Ватаним	12
8. Ватан, кўнглимдасан	13
9. Ифтихорим бўлса бас	14
10. Ватан	15
11. Камолот днёри	16
12. Ватан сотилмас	17
13. Ўзбекистон	18
14. Она	19
15. Самарқандимсан	20
16. Тиягла жадон	22
17. Комус	23
18. Ватан кутмокда	24
19. Мехро ва шурувват	25
20. Наврӯз	27
21. Қашлоқ соғинчи	29
22. Чинор	30
23. Мен турмугая кун	31
24. Таъзим	32
25. Она мўътабар	33

26. Ҳайкал	34
27. Ассалом никоҳ	35
28. Нечун кетдинг	36
29. Мудаммад Юсуфга	38
30. Сориниб келдим	39
31. Ўзбек аёли	40
32. Ўзбекистон қвалари	41
33. Сен тупроқсан, мен эса осмон	43
34. Ҳасад	45
35. Нафс	46
36. Меднагт	47
37. Жиноят	48
38. Богчам	49
39. Нола	50
40. Никодин сақла	52
41. Нидо	54
42. Фарзандингга қайт	56
43. Келмадингиз	57
44. Ибо келур	58
45. Кўргим желади	59
46. Истайман	61
47. Сирли туш	62
48. Таҳдирият изоди	63

Қайдар учун:

1200

«Хуқуқ ва бурч» журнали
кутубхонаси

Камол РАҲМОН

САЖДАГОҲИМ...

Шеърлар

Муҳаррир **Ш.ҲАМРОЕВ**
Бадиий муҳаррир **Б.РАЙИМОВ**
Техник муҳаррир **Ж.ЖАББОРОВ**
Мусаҳҳиҳ **С.АЛИМОВА**

«Хуқуқ ва бурч» журнали таҳририяти компьютер
марказида терилди ва саҳифаланди.

МЧК “MAX PRINT” босмахонасида чоп этилган
Босишига рухсат этилди: 17.08.2006. Бичими: 84x108.
Бодони гарнитураси. Офсет босма.
Шартли босма табоги 8,0. Нашриёт босма табоги 8,0.
Адади 1000. Буюртма № 273. Баҳоси шартнома асосида.